

THE ECONOMIST

ΟΜΙΛΙΑ

ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΟΥ

CHAIRMAN AND CEO, MYTILINEOS

HOW FAST CAN WE GROW?

Vital questions for America, Europe and Greece

ΔΕΥΤΕΡΑ 25 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2017

sound&visual
κ.παπαθανασίου α.ε.

www.praktika.gr
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΚΑΙ ΤΕΧΝΙΚΗ ΚΑΛΥΨΗ ΣΥΝΕΔΡΙΩΝ
& EVENT – ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΝ

Ξάνθης 12 & Ποσειδώνος - 14451 Μεταμόρφωση • Τηλ.: 210 38 05 459 - 210 38 38 597 • Fax: 210 38 47 446

THE ECONOMIST

ΟΜΙΛΙΑ

ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΟΥ

CHAIRMAN AND CEO, MYTILINEOS

HOW FAST CAN WE GROW?

Vital questions for America, Europe and Greece

ΔΕΥΤΕΡΑ 25 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2017

Κυρίες και κύριοι, το επίκεντρο του συστήματος του Ατλαντικού είναι ο Ατλαντικός Ωκεανός ο οποίος ενώνει την Ευρώπη και τις ΗΠΑ και δημιουργεί δεσμούς πολιτικούς και εθνικούς καθώς και πολιτιστικούς και οικονομικούς. Αυτοί οι πυλώνες έχουν 70 ετών σχέση. Αρχικά στην άμυνα, με το NATO να βρίσκεται στον πυρήνα.

Κατά τη διάρκεια των ετών δόθηκε πολιτική και στρατιωτική στήριξη και το NATO παραμένει η πιο επιφανής στρατιωτική συμμαχία παγκοσμίως, δαπανώντας τρισεκατομμύρια δολάρια σε παγκόσμιο επίπεδο. Η οικονομία για το βάθος των σχέσεων, ξένες επενδύσεις, αντιπροσωπεύουν το 60% των εισαγωγών από τις ΗΠΑ, πολύ υψηλότερο από οποιοσδήποτε άλλες σχέσεις έχουν οι ΗΠΑ με άλλες χώρες.

Η διατλαντική οικονομία είναι υγιής, διευρύνθηκε κατά το 1,6% το 2016 και είναι κατά 10 μονάδες υψηλότερη βγαίνοντας από την ύφεση του Ιουνίου του 2009. Για το 2016 η ανάπτυξη στην Ευρωζώνη έφτασε το 1,7% Παρά τις αναταραχές τον προηγούμενο χρόνο από το Brexit και από οικονομία αδύναμες, βλέπουμε την ανεργία να πέφτει στο 9,8%. Βλέπουμε

ένα συνεχές 4μηνο ανάπτυξης των τελευταίων ετών που είναι στο υψηλότερο εδώ και 6 χρόνια.

Δυο βασικές τάσεις επηρεάζουν αυτή τη διατλαντική ισορροπία: Το διεθνές περιβάλλον που αλλάζει και η εκλογή του κ. Donald Trump. Το αποτέλεσμα, το Trump effect γενικά, η Προεδρία του κ. Trump μέχρι στιγμής χαρακτηρίζεται από μια κατακερματισμένη προσέγγιση. Απομακρύνθηκε από κάποια πράγματα που έλεγε αρχικά, ενώ ακολούθησε κάποια άλλα που είπε.

Υπήρξαν λοιπόν πολλές αναταραχές καθώς και έλλειψη ενιαίου πλαισίου πίσω από το οποίο θα μπορούσε κανείς να ξέρει ποια είναι η δεδομένη στρατηγική των ΗΠΑ. Αλλά υπήρχε προσέγγιση ανά περίπτωση και είχαμε μια αντίδραση παρά μια προδραστική προσέγγιση.

Αυτά είναι όλα πολύ σημαντικά. Η προσέγγιση του Trump είχε πολλές επιπτώσεις στην οικονομία και βλέπουμε τα ρητά που λένε “America first”, να μην αντιπροσωπεύουν πλέον πολλά πράγματα για την εξωτερική αμερικανική πολιτική.

Υπάρχουν πολλές φωνές που ανθίστανται σε αυτά τα λεγόμενα. Ο Πρόεδρος προτιμά να είναι απρόβλεπτος. Αυτό μπορεί να είναι λογικό σαν αντίδραση αλλά όχι ως στρατηγική. Το να έχεις απομακρύνει τους φίλους σου και τους συμμάχους σου δεν φαίνεται λογικό. Οπότε το αποτέλεσμα είναι να έχουμε αυξημένη αβεβαιότητα. Αυτή η αβεβαιότητα μπορεί να οδηγήσει σε καταστάσεις που δε θα επιτρέψουν στις δυτικές οικονομίες να φτάσουν την ανάπτυξη που αναμένεται.

Ένα αρνητικό κλίμα διεθνές επιδεινώνει την επιχειρηματική δραστηριότητα. Η προσαρμοστικότητα στον επιχειρηματικό κόσμο είναι το κλειδί της επιτυχίας. Η δημιουργία πολιτικού και οικονομικού κενού, σημαίνει ότι κάποιοι άλλοι θα το εκμεταλλευτούν. Βλέπουμε την ανάπτυξη της Κίνας και τη μακροχρόνια στρατηγική της Ρωσίας στην ενέργεια.

Τα κράτη προσπαθούν τα τελευταία χρόνια, να βρουν τα τρωτά τους σημεία και να τ' απαλύνουν. Παρά όλα αυτά, ένα διεθνές περιβάλλον επιζητά την ανάπτυξη και αυτό πρέπει να προστατευθεί.

Όσον αφορά το Brexit, δεν θα σας ταλαιπωρήσω με τις απαρχές του Brexit. Γνωρίζετε πολύ καλά τί έχει συμβεί, τις συγκρούσεις και το πώς

διαγράφεται το μέλλον της Ευρώπης και η αντίθεση της Βρετανίας που υπήρχε σε οποιαδήποτε ευρωπαϊκή ολοκλήρωση.

Το 2009 είχαμε απώλειες των εισοδημάτων των Βρετανών. Είχαμε ύφεση και όλα αυτά που δόθηκαν στη σχέση της με την Ευρωπαϊκή Ένωση. Νομίζω ότι η βασική αιτία του Brexit είναι η άμυνα και η οικονομία. Ξέρουμε ότι η Βρετανία είναι μια χώρα με μεγάλη αμυντική βιομηχανία. Στο οικονομικό πλαίσιο υπάρχουν κίνδυνοι οι οποίοι ελλοχεύουν κυρίως για τη Μεγάλη Βρετανία.

Όταν έχουμε πτώση 2,6% του ΑΕΠ στο Ηνωμένο Βασίλειο, καταλαβαίνουμε ποιοι είναι οι κίνδυνοι για το Ηνωμένο Βασίλειο. Για να δούμε όμως τί θα μπορούσε να συμβεί τώρα στη Γερμανία. Οι εκλογές της Κυριακής θα οδηγήσουν τη Γερμανία στη Τζαμάικα. Θα έχουμε τη Μέρκελ να συνεργάζεται με το FDP και του Πράσινους, ως μόνη ελπίδα να δημιουργήσει μια βιώσιμη κυβέρνηση για τη Χριστιανοδημοκρατική Ένωση, η οποία βίωσε τα χαμηλότερα εκλογικά αποτελέσματα στην ιστορία της.

Εδώ βλέπουμε ένα ακροδεξιό κόμμα, το AFD, την εναλλακτική για τη Γερμανία, να καταλαμβάνει την 3^η θέση στις εκλογές. Οπότε αναγκάζει και την κα Μέρκελ να έρθει σε συνεργασία με μικρότερα κόμματα. Οπότε βλέπουμε ότι μια ομάδα ευρωσκεπτικιστική, να βρίσκεται ως βασικός πυλώνας στο Κοινοβούλιο της Γερμανίας. Είναι αυτοί οι οποίοι θα επιθυμούσαν την Ελλάδα εκτός Ευρωζώνης ή ότι δε θα ήθελαν πολιτικές χρηματοδοτικής μεταφοράς σε ευρωπαϊκό επίπεδο, περιορισμό ή δε θέλουν τραπεζική ένωση.

Θα μπορούσαμε να σκεφτούμε ότι όντως δημοσιονομικά η Γερμανία είναι συντηρητική ήδη. Αλλά για τους μελλοντικούς κινδύνους της Ευρωζώνης, αν υπήρχαν έκτακτα μέτρα πέραν του ESM αλλά χρειαζόταν κοινοβουλευτική ψήφο, τότε τα πράγματα θα ήταν πολύ δύσκολα.

Η κα Μέρκελ δεν μπορεί να δημιουργήσει κυβέρνηση μόνο με το FDP, γιατί η καγκελάρια χάνοντας δύναμή της και δίνοντας αρκετή δύναμη σε μικρότερα κόμματα, έχασε τη δυναμική της να συνεργαστεί με μεγάλους. Οπότε πρέπει να στραφεί και προς τους Πράσινους.

Μια συνεργασία τριών κομμάτων θα πάρει μήνες ώσπου να διαμορφωθεί σε κυβέρνηση. Όπως ξέρετε, ο κ. Μακρόν, θα παρουσιάσει το

όραμά του για την Ευρώπη την Τρίτη και ως τότε δεν θα έχουμε μια ολοκληρωμένη γερμανική κυβέρνηση.

Τί σημαίνουν όλα αυτά για την Ευρώπη και την Ευρωπαϊκή Ένωση; Μια εν δυνάμει συνταγματική κρίση στην Ισπανία και προβλήματα σε άλλες όπως η Ιταλία και αλλού, δηλώνουν ότι υπάρχουν πολλά προβλήματα μπροστά μας. Αλλά η Ευρώπη θα πρέπει να εκμεταλλευτεί το θετικό της πλεονέκτημα και τη συγκυρία να πάει μπροστά.

Πρώτον, πρέπει να γίνει ένα αποφασιστικό βήμα προς την οικονομική ενοποίηση και τη Νομισματική Ένωση. Δεν υπάρχει καμία δυνατότητα οι Ευρωπαίοι να θέλουν να συνεχίσουν το δρόμο προς μια ενωμένη Ευρώπη αν δεν αντικατασταθεί η λιτότητα με ανάπτυξη.

Δεύτερον: Πρέπει να υπάρχουν και θεσμικές αλλαγές. Η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να βρει μια καινούργια θεσμική διευθέτηση, μια ολοκλήρωση των θεσμών στον οικονομικό τομέα και στον τομέα της άμυνας, με συγχρονισμένες διαδικασίες.

Είναι απαραίτητο να προωθήσουμε μια καινούργια εκδοχή του Ευρωπαϊκού Συντάγματος πέραν της Συνθήκης της Λισσαβόνας που θα ολοκληρώνει τη Συνθήκη της Ρώμης και του Μάαστριχτ και θα οδηγήσει την Ευρώπη προς την ενοποίηση.

Τρίτον, ένα βασικό βήμα πρέπει να γίνει προς την ολοκληρωμένη άμυνα. Ως το 2025, έχει ορισθεί η ολοκλήρωση της ενιαίας άμυνας στην Ευρώπη. Αυτό για την αντιμετώπιση των εξωτερικών περιφερειακών κρίσεων και την ενίσχυση της Ευρώπης.

Κυρίες και κύριοι, πολύ συχνά με ρωτούν για το πώς η Ελλάδα θα βγει από την κρίση. Εκφράζοντας την άποψη των επιχειρήσεων σε σχέση με τις πολιτικές λύσεις, μιλάμε όλοι σήμερα για μη εξυπηρετούμενα δάνεια, για κόκκινα δάνεια και όλοι γνωρίζουμε ότι το βασικό πρόβλημα που πρέπει ν' αντιμετωπίσουμε είναι το υψηλό χρέος σε σχέση με το ΑΕΠ, το οποίο διαστρεβλώνει πλήρως τη δομή της οικονομίας.

Οπουδήποτε, έτσι και στην Ελλάδα η πολιτική και η οικονομική ανάπτυξη πάνε χέρι-χέρι. Όταν γίνονται αναταραχές που συνέβησαν τα τελευταία 8 χρόνια, οι προσπάθειες οικονομικής σταθερότητας είναι

απαραίτητες. Μετά την καθυστερημένη ευόδωση της 2^{ης} αξιολόγησης, τα πράγματα φαίνονται να πάνε λίγο καλύτερα.

Όλοι αναστοχαστήκαμε το οικονομικό μοντέλο της Ελλάδος. Τί μπορούμε εμείς οι Έλληνες λοιπόν να κάνουμε για να μειώσουμε το χρέος και ν' αυξήσουμε το ΑΕΠ; Πρώτα το ΑΕΠ, και αυτή είναι μια πρόταση: Να βελτιώσουμε την οικονομική δραστηριότητα και γι' αυτό χρειαζόμαστε ένα εθνικό σχέδιο αναδιάρθρωσης που θα υπάρχουν όλα τα φιλοευρωπαϊκά κόμματα, συμπεριλαμβανομένου και του ΣΥΡΙΖΑ, γιατί ξέρουμε ότι το 73% των Ελλήνων θέλει να παραμείνει στην Ευρώπη.

Το σχέδιο θα περιλαμβάνει μια σταθερή φορολογική πολιτική, 3,5% μείωση σε κάποιες δαπάνες, fast track διαγωνισμούς. Όλες αυτές είναι συνταγές τις οποίες όλοι τις γνωρίζουμε. Το δύσκολο μέρος είναι το χρέος. Οι περισσότεροι από μάζ συμφωνούμε ότι το χρέος όντως δεν είναι βιώσιμο. Όλοι συμφωνούμε, ότι η αναλογία χρέους – ΑΕΠ είναι σημαντική και πρέπει να γίνει πιο εξορθολογισμένη έτσι ώστε ν' αποκατασταθεί η εμπιστοσύνη προς την Ελλάδα.

Όταν έχουμε το δικό μας μεταρρυθμιστικό σχέδιο εδώ, οι εταίροι μας και οι πιστωτές μας οι οποίοι ήταν αρνητικοί να μας βοηθήσουν με την ελάφρυνση το χρέους, πιστεύω ότι θ' αλλάξουν γνώμη. Η αντίσταση μέχρι στιγμής δεν είναι επειδή πιστεύουν ότι το χρέος είναι βιώσιμο, αλλά γιατί πιστεύουν ότι χρειαζόμαστε τις απαραίτητες μεταρρυθμίσεις για να ξεπεράσουμε το σκόπελο της οικονομίας.

Πώς όμως μπορούμε να τα πετύχουμε όλα αυτά; Με μείωση του χρέους, είτε το λέμε κούρεμα είτε αναδιάρθρωση, οπωσδήποτε πολιτικά μπορεί να γίνει πιο εύπεπτο. Θα πρέπει να συνδέεται με τις απαιτούμενες μεταρρυθμίσεις απ' όλους τους εταίρους και κυρίως από εμάς τους Έλληνες.

Ας έχουμε χρόνο, 5 με 7 χρόνια και ας προσαρμόσουμε το χρέος σε μικρά κομμάτια, αφού υιοθετούνται κάποιες μεταρρυθμίσεις. Και θα πρέπει εδώ να συμπράξουν όλα τα κόμματα τα κυβερνώντα και η αντιπολίτευση. Οι Έλληνες θα πρέπει να γίνουν ιδιοκτήτες του Προγράμματος και να αγκαλιάσουν το Πρόγραμμα.

Όταν αυτές οι διαδικασίες υιοθετηθούν απ' όλους, θα δούμε αποτελέσματα πολύ γρήγορα μέσα σε μήνες. Ξέρω ότι εδώ δεν κομίζω

γλαύκας εις Αθήνας, λέω κάτι το αυτονόητο. Μέχρι στιγμής έχουμε δει ότι όλες οι αποφάσεις που έχουν ληφθεί είναι καταστροφικές για τους Έλληνες. Μειώθηκε το εισόδημα κατά 25% και η φτώχεια έφτασε σε ανήκουστα επίπεδα για την Ελλάδα.

Νομίζω τώρα ότι πρέπει να πάρουμε τη μοίρα στα χέρια μας και να πιστέψουμε ότι μπορούμε εμείς να είμαστε αυτοί που θα οδηγήσουμε το πεπρωμένο μας. Αν το πιστέψουμε αυτό, είμαστε σίγουροι και ξέρουμε ότι οι εργαζόμενοι της Ελλάδος είναι οι σκληρότερα εργαζόμενοι στον κόσμο.

Θα πρέπει όλοι μας να διαμορφώσουμε το παρόν και το μέλλον το δικό μας και των παιδιών μας. Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.